

УДК: 378:376-056.26

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ТЯЖКИМИ ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ

Мартинчук О.В.

кандидат педагогічних наук, доцент

Тенденції сучасної освітньої системи до широкого впровадження інклюзивного навчання дітей з психофізичними порушеннями спричинили велику затребуваність у фахівцях, які володіють технологіями психолого-педагогічного супроводу дітей з особливими потребами у загальноосвітньому просторі.

У різних науково-літературних джерелах зазначено, що існуюча на сьогодні система спеціальної освіти не задовольняє потреб всього контингенту дітей з особливими освітніми потребами в масштабі країни. Аналіз сучасних тенденцій розвитку корекційної освіти свідчить про необхідність розширення і удосконалення підготовки фахівців відповідно до нових викликів суспільства щодо надання освітніх послуг дітям з порушеннями психофізичного розвитку.

Сучасна система вищої дефектологічної освіти орієнтована на те, щоб підготувати випускників професійно мобільними, розширити можливості їхнього працевлаштування і забезпечити широкий діапазон діяльності в умовах роботи як спеціальних навчальних закладів, так і загальноосвітніх навчальних закладів з інтегрованою та інклюзивною формами навчання. Активний розвиток в нашій країні інклюзивної форми навчання вимагає ґрунтовної підготовки майбутніх фахівців, в тому числі й логопедів, до роботи з особливими дітьми в умовах освітньої інтеграції.

Діючі стандарти не орієнтовані на глибоке знайомство студента, майбутнього вчителя-логопеда, з інтегрованими підходами, тому на часі є внесення змін у зміст держаного стандарту підготовки логопедів. Ця проблема наразі постала не тільки перед українською освітньою системою, але й перед іншими країнами пострадянського простору. Як зазначають вітчизняні і зарубіжні науковці, характерними рисами сучасної системи дефектологічної освіти є її потужне зростання, багаторівневність, фундаментальність змісту, універсальність структури підготовки фахівців. Тенденції в розвитку системи дефектологічної освіти наразі вбачаються у подальшій фундаменталізації змісту навчання з кожного напрямку підготовки/спеціальності, випереджувальному характері підготовки кваліфікованих корекційних педагогів, здатних супроводжувати дитину в умовах інтегрованого та інклюзивного навчання (В.І. Бондар, С.М. Миронова, Н.М. Назарова, В.М. Синьов, А.Г. Шевцов, М.К. Шеремет, І.М. Яковлева та ін.).

Проведений аналіз виявив, що наразі гостро постало протиріччя між традиційною системою підготовки корекційних педагогів і потребами практики, в якій поряд з педагогічними кадрами для роботи в умовах диференційованої системи спеціальної освіти затребуваними стають фахівці, здатні супроводжувати дитину в умовах інклюзивного навчання.

Недостатній рівень професійної компетентності фахівців у сфері інклюзивного навчання в Україні свідчить про існування серйозної проблеми в сучасній професійній освіті, яку не можливо розв'язати за рахунок використання існуючих традиційних методик підготовки. Це ще раз підкреслює важливість підготовки майбутніх вчителів-логопедів до інклюзивного навчання на основі компетентнісного підходу.

Останнім часом в сучасній освіті збільшився інтерес до особистості педагога, який працює в дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладах з інклюзивною формою навчання. Корекційний педагог, на думку багатьох вчених (С.М. Миронової, Н.М. Назарової, В.М. Синьова, М.К. Шеремет, І.М. Яковлевої та ін.), є центральною, ключовою фігурою, яка створює умови, необхідні для успішного навчання, виховання, розвитку, соціалізації та інтеграції дітей з особливими освітніми потребами та забезпечує ефективність корекційно-педагогічної допомоги. Сучасні соціокультурні умови та соціально-освітня ситуація вимагають від вищої освіти нових підходів до підготовки корекційних педагогів. Пішла в минуле ідея «соціальної корисності особи з інвалідністю для суспільства», їй на зміну прийшла ідея «достойнства і самоцінності особистості» (А.Г. Асмолов), згідно з якою кожна людина, в тому числі й з інвалідністю, має всі права на реалізацію своїх інтересів і потреб.

Відтак, актуальною постає проблема формування професійної компетентності дефектологів у сфері інклюзивного навчання дітей з психофізичними порушеннями. Зважаючи на це, метою нашої статті є визначення сутності поняття та змісту професійної компетентності логопедів у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення.

Професійна компетентність – це система особистісних якостей, знань і умінь, що зумовлюють готовність і здатність фахівця здійснювати професійну діяльність. Професійна компетентність передбачає: сформованість умінь розмірковувати й оцінювати професійні ситуації та проблеми; творчий характер мислення; виявлення

ініціативи у виконанні виробничих завдань; усвідомлене розуміння особистої відповідальності за результат праці; здатність до управління виробничим колективом; прийняття раціональних рішень у вирішенні конкретних завдань та проблем [4, с. 124.]

За результатами аналізу різних підходів до визначення поняття «професійна компетентність фахівця» виділяють основні критерії, до яких належать:

- знання, уміння та навички (сукупність психічних утворень, які формують загальний та професійний інтелект, загальнонаукову, особистісну та професійну підготовленість фахівця до відповідної сфери діяльності);
- професійна позиція фахівця (система сформованих настанов та ціннісних орієнтацій, ставлень і оцінок внутрішнього та навколишнього досвіду, особистісні досягнення фахівця в професійній діяльності);
- індивідуально-психологічні особливості (стійке поєднання різних структурно-функціональних компонентів психіки, які зумовлюють індивідуальність та особливість фахівця);
- акмеологічні інваріанти фахівця (внутрішні чинники, які зумовлюють потребу фахівця в саморозвитку та самовдосконаленні).

У науково-літературних джерелах компетентність певного виду характеризується від 5 до 15 компетенціями. Найважливіші з них: знання, здібності, вміння, навички, відповідальність [7]. Науковці розглядають компетентність як стан, який змінюється, тому компетентність – поняття функціональне і характеризує здатність фахівця реалізовувати на практиці свої компетенції. Відтак, компетентність базується на певній кількості «компетенцій» і чим їх більше, тим вище рівень компетентності фахівця.

У науково-літературних джерелах [4,7] загальна структура професійної компетентності фахівця подана таким чином (рис. 1):

Рис. 1. Загальна структура професійної компетентності фахівця

В контексті нашого дослідження важливо дослідити сучасні вимоги, які висуває суспільство до професійної діяльності вчителя-логопеда з метою розроблення змісту його професійної компетентності у сфері інклюзивного навчання.

Для цього варто розглянути професіограму логопеда – документ, в якому схарактеризовано особливості конкретної професії, що розкривають специфіку професійної праці та вимоги, які висуваються до фахівця. В науковій літературі професіограму педагогічних працівників трактують як зумовлену змістом праці систему інформації про соціально-економічні, технологічні, санітарно-гігієнічні та педагогічні аспекти професії, її психологічні й психофізіологічні властивості та якості, що необхідні й достатні для успішного оволодіння та ефективного виконання конкретної професійної діяльності [2, с. 740].

У науково-літературних джерелах подано професіограму логопеда, до складу якої входять:

- зміст діяльності та психологічна характеристика професії: предмет діяльності, професійні обов'язки та мета, засоби, характер, організація та функції діяльності, відповідальність та умови діяльності, фактори психофізіологічного навантаження;
- вимоги професії: індивідуальні та особистісні здібності та якості (нервово-психічна витримка, емоційна рівноваженість, вміння опанувати себе, особистісна організованість, соціальний інтелект, комунікативні та організаційні здібності, толерантність, відповідальність), стан здоров'я, допрофесійна та професійна освіта [1, с. 185-188].

М.К. Шеремет зазначає, що наразі «... принципово змінилося соціальне замовлення і держава, суспільство, батьки, спеціалісти суміжних галузей, які раніше ніколи «не помічали» цих і проблем, і дітей, стали вимагати від дефектологів негайно науково-методично забезпечити нові соціальні установки на всіх рівнях і у всіх аспектах...» [9, с. 8], зокрема це стосується і підготовки висококваліфікованих спеціалістів для всіх освітніх рівнів.

На основі вимог, які висуває наразі суспільство до професійної компетентності логопеда як результату його навчання у вищому навчальному закладі можна дійти висновку, що сучасний фахівець має мати високий рівень компетентності, що включає професійні знання, вміння та навички, а також здатність орієнтуватися у складній ситуації та приймати оптимальні рішення, високий рівень розвитку професійно необхідних особистісних якостей, серед яких професійна й громадянська відповідальність відіграють провідну роль. До базових моральних якостей корекційних педагогів відносять здатність до емпатії, співчуття до проблем дитини та її батьків, відповідальність за дитину. Відтак, у процесі подальшого удосконалення змісту навчальних дисциплін мають

посісти чільне місце філософські питання, які формують менталітет майбутнього вчителя-дефектолога.

Зважаючи на вищезазначене **професійна компетентність логопеда у сфері інклюзивного навчання** дітей з системними порушеннями мовлення визначається нами як інтегральна якість особистості, що проявляється у загальній здатності і готовності до виконання на високому рівні професійної діяльності у сфері інклюзивного навчання дітей з особливими потребами, здатності нести професійну відповідальність за результати цієї діяльності, постійно підвищувати рівень своєї професійної діяльності.

Компетентність фахівця у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення – це динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, необхідних для ефективної діяльності в якості організатора і виконавця програм інклюзивного навчання дітей з порушеннями мовленнєвої діяльності, а також способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, що визначають здатність корекційного педагога успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти (освітньо-кваліфікаційному рівні «бакалавр» та освітньо-кваліфікаційному рівні «магістр»).

На основі проведеного аналізу наукових джерел [6, 7, 8, 10] структуру професійної компетентності фахівця можна представити як комплекс функціональних компетентностей у загальнонауковій, професійній, індивідуально-психологічній та сфері соціальних відносин (рис. 2).

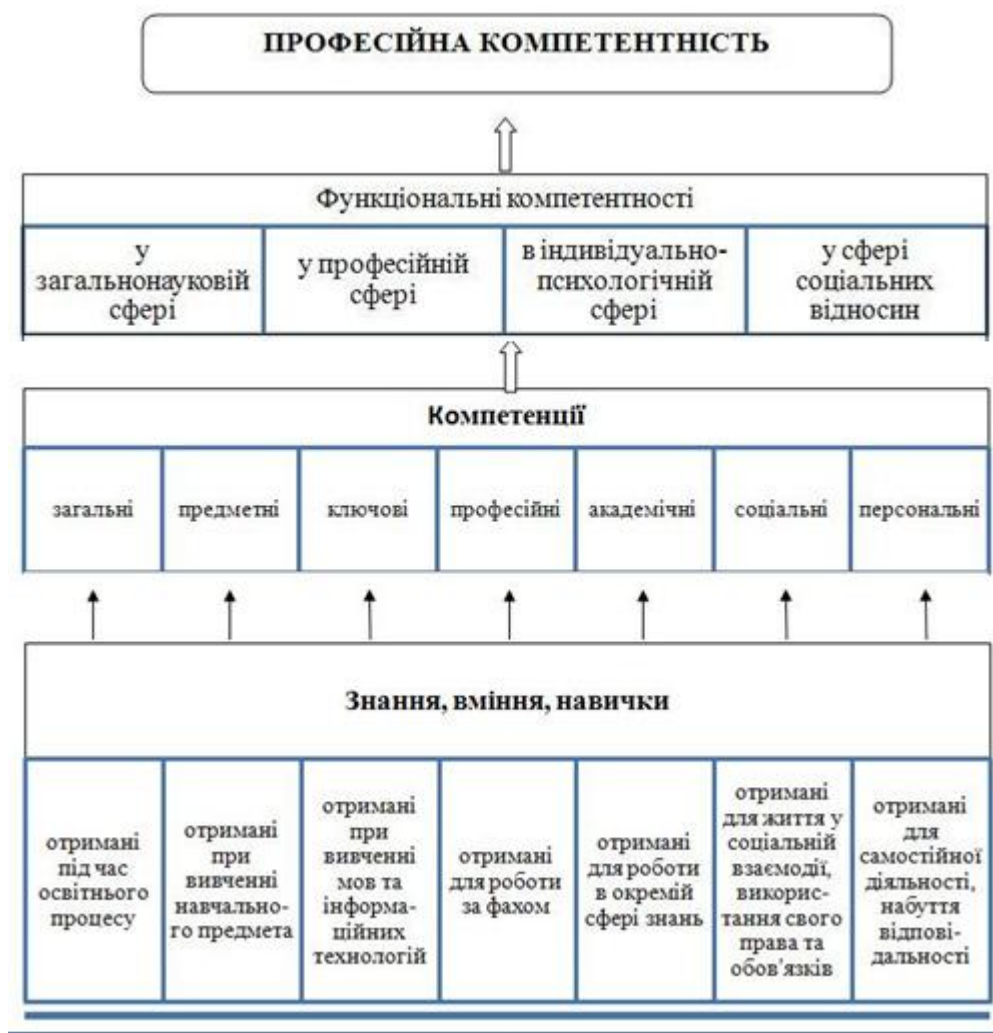

Рис. 2. Загальна структура професійної компетентності фахівця

На підставі аналізу професійної діяльності логопедів (зокрема, визначених Н.М. Назаровою видів професійної діяльності спеціального (корекційного) педагога: викладацької, конструктивно-організаторської, діагностико-аналітичної, консультативної, проєктивної, гностичної, психопрофілактичної, корекційно-розвивальної, просвітницької, науково-дослідницької, виховної, координаційної [8, с. 322]), а також враховуючи подану загальну структуру професійної компетентності фахівця, нами запропоновано структуру професійної компетентності бакалавра корекційної освіти (напрямок підготовки 6.010105 Корекційна освіта. Логопедія) у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення. До структури професійної компетентності майбутнього логопеда у сфері інклюзивного навчання увійшли такі основні складові: компетентність у

діагностико-аналітичній, корекційно-розвивальній, дидактичній, виховній, консультативній, трансформаційній, конструктивно-організаторській, комунікативній діяльності, які, у свою чергу, є основою функціональних компетентностей.

В цій статті спробуємо окреслити зміст основних видів діяльності вчителя-логопеда, який виконує свої професійні обов'язки в освітньому просторі загальноосвітнього навчального закладу з інклюзивною формою навчання.

Діагностико-аналітична діяльність вчителя-логопеда спрямована на виявлення відхилень у розвитку дитини, освітніх досягнень, констатацію особливостей її мовленнєвого і психічного розвитку; інтерпретацію їх проявів у навчальній діяльності та поведінці дитини з психофізичними порушенням, що стане в нагоді вчителю/асистенту вчителя, вихователю/асистенту вихователя та іншим учасникам освітнього процесу під час організації навчально-виховної і корекційно-розвивальної роботи в інклюзивному закладі. Зважаючи на те, що сучасна діагностика порушень в розвитку будується на комплексному, міждисциплінарному знанні індивідуальних проблем дитини, передбачається спільна (командна) робота логопеда з різними фахівцями в умовах інклюзивного середовища, кожний з яких робить свій внесок у розуміння структури порушення особи з особливостями психофізичного розвитку.

Корекційно-розвивальна діяльність є важливою складовою професійної діяльності логопеда, оскільки якісний корекційно-педагогічний супровід є найважливішою умовою ефективного впровадження інклюзивного навчання. Корекційно-розвивальна діяльність логопеда спрямована на поліпшення процесів розвитку і соціалізації дитини, послаблення або подолання вторинних і подальших відхилень у процесі навчання і виховання з метою максимально можливого розвитку дитини з системним порушенням мовлення [5, 6]. Відомо, що загальноосвітнє інклюзивне середовище, в якому перебуває дитина з особливими освітніми потребами, характеризується наявністю двох компонентів: розвивального і корекційного, реалізація якого є важливою складовою фахової діяльності логопеда (окреслення корекційних цілей для інших учасників освітнього процесу, які мають бути реалізовані у процесі навчання і виховання особливої дитини, проведення корекційно-розвивальних занять, включення спеціальних засобів корекції у навчально-виховний процес тощо).

Дидактична діяльність вчителя-логопеда в умовах інклюзивного середовища обумовлена застосуванням технологій і методів навчання і виховання дітей з порушеннями мовлення в такій організаційній формі як інклюзивна. Цей вид діяльності є достатньо висвітленим у наукових джерелах, що обумовлено класичним підходом до розвитку дитини з особливими освітніми потребами у процесі навчання, адже навчання є основним шляхом корекції недорозвинення психіки дітей з психофізичними порушеннями і знаходиться у нерозривній єдності з вихованням і розвитком. Дидактична діяльність передбачає визначення загальних і специфічних завдань навчання з урахуванням його корекційної спрямованості; врахування в освітньому процесі загальних і специфічних недоліків розвитку дітей з системними порушеннями мовлення, їхніх вікових та індивідуальних особливостей; керівництво пізнавальною діяльністю вихованців та учнів з психофізичними порушеннями, спираючись на спеціальні дидактичні принципи.

Виховна діяльність вчителя-логопеда обумовлена тим, що діти з особливими освітніми потребами, маючи особливості психічного розвитку потребують особливої підтримки і допомоги при засвоєнні ними норм суспільної поведінки, формуванні особистісних якостей. Якщо в навчальній діяльності для дітей з порушеннями психофізичного розвитку передбачено адаптації/модифікації змісту навчального матеріалу (про що зазначено в індивідуальній програмі розвитку дитини), то в сфері засвоєння загальноприйнятих норм, правил поведінки в суспільстві ніяких пільг немає. Специфіка процесу виховання виявляється у впливі на дисгармонійні риси особистості дитини, врахуванні її індивідуально-психологічних і нейрофізіологічних особливостей, що потребує спеціального виховного впливу, який поєднує загальнопедагогічні і психокорекційні принципи.

Консультативна діяльність вчителя-логопеда в умовах інклюзивного навчання передбачає роботу з батьками, педагогами (вчителем/асистентом вчителя; вихователем/асистентом вихователя, вчителями-предметниками), котрі працюють з групою/класом, до яких включена дитина з порушенням розвитку, соціальним педагогом, практичним психологом, адміністрацією, іншими фахівцями, які надають медичні і освітні послуги дітям з психофізичними порушеннями. Безперечно, основним напрямом консультативної діяльності є консультування батьків. Враховуючи науковий і практичний доробок спеціальної педагогіки, можна виокремити два напрями допомоги сім'ям, які виховують дітей з особливими потребами: освітньо-просвітницький і психолого-педагогічний супровід сім'ї (В.В. Ткачова). Метою освітньо-просвітницького напрямку є встановлення гармонійних стосунків між персоналом навчального закладу і родинами дітей з порушеннями психофізичного розвитку; підвищення батьківської компетентності у сфері розвитку, навчання і виховання дітей з особливими потребами. В рамках консультативної діяльності вчитель-логопед має бути готовим надати інформаційні послуги з питань правового забезпечення в освітній галузі, варіативності освітніх послуг, професійної підтримки фахівців; на основі аналізу розвитку і виявлення порушень основних сфер життєдіяльності сім'ї повинен вибрати оптимальний

варіант роботи з сім'єю. Також вчитель-логопед має здійснювати педагогічне консультування педагогів загальноосвітніх закладів з проблем навчання, виховання, життєвого і професійного самовизначення учня.

Трансформаційна діяльність вчителя-логопеда в умовах інклюзивного навчального закладу спрямована на виявлення можливостей трансформації навчального матеріалу, призначеного для дітей з нормативним рівнем розвитку, для дітей з порушеннями розвитку. Також цей вид діяльності логопеда передбачає визначення особливостей використання дидактичного матеріалу загальноосвітньої школи, трансформуючи його відповідно до спеціальних дидактичних принципів, пізнавальних і компенсаторних можливостей та психологічних особливостей дітей з системними порушеннями мовлення; умов освітнього процесу в дошкільному та загальноосвітньому навчальному закладі з інклюзивною формою навчання.

Конструктивно-організаторська діяльність вчителя-логопеда, який, як правило, є координатором з впровадження інклюзії в навчальному закладі, обумовлена тим, що він найкраще розуміється на змісті і технологіях розвитку, навчання і виховання дітей з особливими освітніми потребами. Цей вид діяльності корекційного педагога спрямований на забезпечення ефективної діяльності міждисциплінарної команди, організацію всіх учасників освітнього процесу для виконання індивідуальної програми розвитку особливої дитини, прийняття відповідальності за її реалізацію. Конструктивно-організаторська діяльність будь-якого корекційного педагога, в тому числі і логопеда, передбачає володіння і реалізацію педагогічних технологій інклюзивного навчання у частині організації, форм, методів, прийомів роботи у руслі вимог конструктивістської дидактики. Це модифікація (зміна, перетворення) і адаптація змісту, методів, прийомів, засобів навчання, форм і способів контролю і оцінювання результатів навчання відповідно до індивідуальних освітніх потреб і можливостей вихованців і учнів. Це і відповідна організація предметно-просторового розвивального інклюзивного середовища групи/класу, дошкільного навчального закладу/загальноосвітнього навчального закладу.

Н.М.Назарова зазначає, що для вчителя загальноосвітньої школи, який звик давати уроки за готовими, виданими конспектами, незвіданою є конструктивістська дидактика, в основі якої знаходяться педагогічні технології реформаторської педагогіки, котрі успішно реалізовує корекційна педагогіка, що і пояснює її успішність в навчанні дітей з різними порушеннями психофізичного розвитку [3, с. 9]. Відтак, у загальноосвітній школі, яка втілює ідеї інклюзивного навчання, постає необхідність модернізації теоретико-практичної підготовки вчителів у царині засвоєння ними технологій корекційної педагогіки, що лежить в межах конструктивно-організаторської діяльності вчителя-дефектолога цього навчального закладу.

Комунікативна діяльність вчителя-логопеда спрямована на встановлення адекватних ефективних взаємовідносин з усіма учасниками освітнього процесу: адміністрацією, фахівцями, педагогами, батьками, дітьми з нормативним рівнем розвитку та з порушеннями, а також з діями благодійних і громадських організацій. У спілкуванні фахівців в умовах інклюзивного навчання значна увага приділяється командній роботі, професійному співробітництву. Це пов'язано з тим, що співробітництво членів міждисциплінарної команди ґрунтується на спільності поглядів на проблеми дитини з особливими освітніми потребами; прийнятті і повазі особистості і прав цієї дитини; умінні розуміти і застосовувати у своїй сфері документацію суб'єктів комплексного медичного, психолого-педагогічного і соціального супроводу дитини з психофізичним порушенням і ефективно будувати професійне спілкування; розуміння ролі і відповідальності кожного з учасників міждисциплінарної команди в діагностиці, консультуванні і реалізації індивідуальної програми розвитку дитини з особливими потребами.

Отже, нами розглянуто основні види діяльності логопеда у професійній сфері, які є основою професійної компетентності майбутнього фахівця корекційної освіти.

Перспективи подальших розробок у цьому напрямі полягають у більш детальному визначенні професійних компетенцій, шляхів і засобів реалізації компетентнісного підходу у процесі підготовки майбутніх вчителів-логопедів до інклюзивного навчання.

Література

1. Горбунова М.В. 333 современные профессии и специальности: 111 информационных профессиограм / М.В. Горбунова, Е.В. Кирилук. – Изд. 2-е, доп. и перераб. – Ростов н/Д: Феникс, 2010. – 443 с.
2. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; голов. ред. В.Г. Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
3. Назарова Н.М. Теоретические и методологические основы образовательной интеграции / Н.М. Назарова / Инклюзивное образование: методология, практика, технологии // Мат-лы Международной научно-практической конференции (20-22 июня 2011 г., Москва) / Моск. гор. психол.-пед. ун-т; Редкол.: С.В. Алехина и др. – М.: МГППУ, 2011. – С. 7-9. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.inclusive-edu.ru/content/File/konf/sbornik_kon_22_iznyunya.pdf.
4. Мельніченко Т.В. Вступ до спеціальності: логопедія. Модуль 2: навч.-метод. посіб. / Т.В. Мельніченко. – 2-ге вид., доопр. та доповн. – К.: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. – 184 с.
5. Миронова С.П. Корекційно-педагогічний супровід інклюзивної освіти // Матеріали інтернет-конференції / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://fkspp.at.ua/konf2/mironova_s.p..pdf.
6. Миронова С.П. Теоретико-методичні основи підготовки майбутніх учителів до корекційної роботи в освітніх закладах для дітей з вадами інтелекту: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д. пед. н.: спец. 13.00.03 – корекційна педагогіка / С.П. Миронова. – К., 2007. – 36 с.
7. Протасов А.Г. Теоретико-методичні засади

формування професійної компетентності майбутніх фахівців з неруйнівного контролю та технічної діагностики: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д. пед. н.: спец. 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти / А.Г. Протасов. – К., 2012. – 40 с. **8. Спеціальна педагогіка:** в 3 томах: учебное пособие для студ. / Н.М. Назарова, Л.И. Аксёнова, Т.Г. Богданова, С.А. Морозов; под. ред. Н.М. Назаровой. – Т. 2: Общие основы специальной педагогики. – М.: Академия, 2008. – 352 с. **9. Шеремет М.К.** Підготовка корекційних педагогів у вищих навчальних закладах // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка / За ред. О.В. Гаврилова, В.І. Співака. – Вип. XVII в двох частинах, частина 1. Серія: соціально-педагогічна. – Кам'янець-Подільський: Медобори-2006, 2011. – 368 с. **10. Яковлева І.М.** Формирование профессиональной компетентности учителя-олигофренопедагога в системе непрерывного педагогического образования: дис. на соискание ученой степени д. пед. н.: спец. 13.00.03 – коррекционная педагогика (олигофренопедагогика) / И.М. Яковлева. – М., 2010. – 501 с.

References

1. Gorbunova M.V. 333 sovremennyye professii i spetsialnosti: 111 informatsionnykh professigram / M.V. Gorbunova, E.V. Kirilyuk. – Izd. 2-e, dop. i pererab. – Rostov n/D: Feniks, 2010. – 443 s. **2. Entsiklopediya osviti/Akad. ped. nauk UkraYini;** golov. red. V.G. Kremen. – K.: YurInkorm Inter, 2008. – 1040 s. – S. 740. **3. Nazarova N.M.** Teoreticheskie i metodologicheskie osnovy obrazovatelnoy integratsii / N.M. Nazarova / Inkluzivnoe obrazovanie: metodologiya, praktika, tehnologii // Mat-lyi Mezhdunarodnoy nauchno-prakticheskoy konferentsii (20-22 iyunya 2011 g., Moskva) / Mosk. gor. psihol.-ped. un-t; Redkol.: S. V. Alehina i dr. – M.: MGPPU, 2011. – S. 7-9. [Elektronnyy resurs]. – Rezhim dostupa: http://www.inclusive-edu.ru/content/File/konf/sbornik_kon_22_iyunya.pdf. **4. Melnichenko T.V.** Vstup do spetsialnosti: logopediya. Modul 2: navch.-metod. Poslb. / T.V. Melnichenko. – 2-ge vid., doopr. ta dopovn. – K.: KiYiv. un-t Im. B. Grlnchenka, 2013. – 184 s. **5. Mironova S.P.** Korektslyno-pedagogichniy suprovld InkluzivnoYi osvlti // Materlali Internet-konferentsiyi / Kam'yanets-Podllyskiy natsionalniy unlvrsitet Imeni Ivana OglEnka [Elektronnyy resurs]. – Rezhim dostupu: http://fksp.at.ua/konf2/mironova_s.p..pdf. **6. Mironova S.P.** Teoretiko-metodichni osnovi pldgotovki maybutnlh uchiteliv do korektslynoYi roboti v osvltlnh zakladah dlya dltey z vadami Intelaktu: avtoref. dis. na zdobuttya nauk. stupenya d. ped. n.: spets. 13.00.03 - korektslyna pedagogika / S.P. Mironova. – K., 2007. – 36 s. **7. Protasov A.G.** Teoretiko-metodichni zasady formuvannya profeslynoYi kompetentnosti maybutnlh fahlvtslv z neruylnvogo kontrolyu ta tehnlchnoYi dlagnostiki: avtoref. dis. na zdobuttya nauk. stupenya d. ped. n.: spets. 13.00.04 – teorlya l metodika profeslynoYi osvlti / A.G. Protasov. – K., 2012. – 40 s. **8. Spetsialnaya pedagogika:** v 3 tomah: uchebnoe posobie dlya stud. / N.M. Nazarova, L.I. AksYonova, T.G. Bogdanova, S.A. Morozov; pod. red. N.M. Nazarovoy. – Т. 2: Obschie osnovyi spetsialnoy pedagogiki. – М.: Akademiya, 2008. – 352 s. **9. Sheremet M.K.** Pldgotovka korektslynih pedagoglv u vischih navchalnih zakladah // Zblrnik naukovih prats Kam'yanets-Podllyskogo natsionalnogo unlvrsitetu Imeni Ivana OglEnka / Za red. O.V. Gavrilova, V.I. Splvaka. – Vip. XVII v dvoch chastinah, chastina 1. Serlya: sotsialno-pedagoglchna. – Kam'yanets-Podllyskiy: Medobori-2006, 2011. – 368 s. **10. Yakovleva I.M.** Formirovaniye professionalnoy kompetentnosti uchitelya-oligofrenopedagoga v sisteme nepreryivnogo pedagogicheskogo obrazovaniya: dis. na soiskaniye uchenoy stepeni d. ped. n.: spets. 13.00.03 – korektsionnaya pedagogika (oligofrenopedagogika) / I.M. Yakovleva. – М., 2010. – 501 s.

Мартинчук О.В. Сутність поняття та зміст професійної компетентності фахівців у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення.

У статті обґрунтовано актуальність підготовки майбутніх логопедів до інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення на основі компетентнісного підходу; розкрито сутність поняття «професійна компетентність логопеда у сфері інклюзивного навчання» як інтегральної якості особистості.

Визначено, що компетентність фахівця у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення – це динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, необхідних для ефективної діяльності в якості організатора і виконавця програм інклюзивного навчання дітей з порушеннями мовленнєвої діяльності.

На основі проведеного аналізу науково-літературних джерел представлено загальну структуру професійної компетентності фахівця, що охоплює функціональні компетентності, компетенції, знання, уміння, навички, цінності. До структури професійної компетентності майбутнього логопеда у сфері інклюзивного навчання увійшли такі основні складові: компетентність у діагностико-аналітичній, корекційно-розвивальній, дидактичній, виховній, консультативній, трансформаційній, конструктивно-організаторській, комунікативній діяльності, які, у свою чергу, є основою функціональних компетентностей.

Окреслено зміст основних видів діяльності вчителя-логопеда, який виконує свої професійні обов'язки в освітньому просторі закладу з інклюзивною формою навчання. В узагальненій формі подано уміння і навички, якими має володіти фахівець для якісного забезпечення організації і виконання завдань інклюзивного навчання дітей з системними порушеннями мовлення.

Ключові слова: компетентнісний підхід, інклюзивне навчання, функціональні компетентності, види професійної діяльності, діти з тяжкими порушеннями мовлення.

Мартынюк Е.В. Сущность понятия и содержание профессиональной компетентности специалистов в области инклюзивного обучения детей с тяжелыми нарушениями речи.

В статье обоснована актуальность подготовки будущих логопедов к инклюзивному обучению детей с тяжелыми нарушениями речи на основе компетентностного подхода; раскрыта сущность понятия «профессиональная компетентность логопеда в сфере инклюзивного обучения» как интегрального качества личности.

Определено, что компетентность специалиста в сфере инклюзивного обучения детей с тяжелыми нарушениями речи является динамической комбинацией знаний, умений и практических навыков, необходимых для эффективной деятельности в качестве организатора и исполнителя программ инклюзивного обучения детей с нарушениями речевой

деятельности.

На основе проведенного анализа научно-литературных источников представлена общая структура профессиональной компетентности специалиста, которая включает в себя функциональные компетентности, компетенции, знания, умения, навыки и ценности. В структуру профессиональной компетентности будущего логопеда в сфере инклюзивного обучения вошли такие основные составляющие: компетентность в диагностико-аналитической, коррекционно-развивающей, дидактической, воспитательной, консультативной, трансформационной, конструктивно-организаторской, коммуникативной деятельности, которые, в свою очередь, является основой функциональных компетенций.

Определены содержание основных видов деятельности учителя-логопеда, который выполняет свои профессиональные обязанности в образовательном пространстве учебного заведения с инклюзивной формой обучения. В обобщенной форме представлены умения и навыки, которыми должен владеть специалист для качественного обеспечения организации и выполнения задач инклюзивного обучения детей с системными нарушениями речи.

Ключевые слова: компетентный подход, инклюзивное обучение, функциональные компетентности, виды профессиональной деятельности, дети с тяжелыми нарушениями речи.

Martynchuk O. The essence of the concept and content of the professional competence of specialists in the field of inclusive education for children with severe speech disorders.

The relevance of training of future speech therapists to inclusive education for children with severe speech disorders based on competency approach has been stated in the article. The essence of the concept of "professional competence of speech therapists in inclusive education" as an integrated personality is done.

It is determined that the professional competence in the field of inclusive education for children with severe speech disorders is a dynamic combination of knowledge, skills and practical skills required for effective functioning as the perpetrators of applications of inclusion of children with disorders of speech activity.

Based on the analysis of the scientific literature it is presented the overall structure of the professional competence of the specialist, which includes functional competencies, knowledge and skills. It is stated that the structure of the professional competence of future speech therapist in the field of inclusive education includes the following main components: competence in diagnosis and analysis, correction and training, didactic, educational, consultative, transformational, structural and organizational, communicative activities, which, in turn, is the basis of functional competencies.

The content of the main activities of teacher speech therapist who performs professional duties in the educational space of an educational establishment of inclusive form of education is given. The skills and abilities that should have specialist for the organization of inclusive education for children with speech disorders system are given in the generalized form.

Keywords: competence approach, inclusive education, functional expertise, professional activities, children with severe speech disorders.

Стаття надійшла до редакції 31.10.2014 р.

Статтю прийнято до друку 31.10.2014 р.

Рецензент: д.п.н., проф. Шеремет М.К.

УДК 376 : 613.72-053.5

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОРЕКЦІЙНОГО ГОРИЗОНТАЛЬНОГО ПЛАСТИЧНОГО БАЛЕТУ (ПЛАСТИК-ШОУ) ЯК ФОРМИ АРТ-ТЕРАПІЇ ДЛЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

Мельніченко Ю. В.

Багатьма дослідниками (О. Аксьонова, С. Бичкова, Н. Денисенко, М. Єфименко, О. Козирева, А. Семенович та ін.) доведено, що сьогодні переважна більшість дітей дошкільного віку мають різні відхилення психофізичного розвитку. Серед них домінують порушення опорно-рухового апарату (ОРА). Це потребує пошуків нових засобів, форм, методів корекційного фізичного виховання дошкільників. Серед інноваційних підходів слід відзначити авторську технологію **М. М. Єфименка**, яка називається **горизонтальним пластичним балетом (ГПБ), або пластик-шоу** [1] і стосується одного з напрямів арт-терапії. У своїй системі автор виділяє багато варіантів тренувань, серед яких на особливу увагу заслуговує **корекційний пластик-шоу**. Його численні наукові праці були присвячені розробці теоретичних та методичних підвалин горизонтального пластичного балету для дорослих [3; 4]. При цьому недостатньо чітко розкрито теоретико-методологічні основи корекційного пластик-шоу для дітей. Цей аспект і визначає актуальність пропонованої статті.

Метою дослідження є обґрунтування основних принципів побудови системи корекційного горизонтального пластичного балету для дошкільників з порушеннями ОРА. Для її досягнення передбачається вирішення таких завдань:

1. Аналіз літературних джерел з досліджуваної проблеми.
2. Визначення проблематики наукових пошуків, яка не була достатньо мірою висвітлена попередніми дослідниками.
3. Формулювання принципів побудови системи корекційного пластик-шоу для дітей з порушеннями ОРА.